

— nie zapewniając w stopniu wymaganym na podstawie przepisów wspólnotowych ścigania naruszeń ustawodawstwa w dziedzinie rybołówstwa,

Republika Francuska nie podjęła wszystkich kroków niezbędnych do wykonania wyroku z dnia 11 czerwca 1991 r. w sprawie C-64/88 Komisja przeciwko Francji i tym samym uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 228 WE.

- 2) Republika Francuska jest zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich, na rachunek „Dochody własne Wspólnoty Europejskiej”, okresowej kary pieniężnej w wysokości 57 761 250 euro za każdy okres półroczny, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego wyroku, na koniec którego ww. wyrok z dnia 11 czerwca 1991 r. w sprawie Komisja przeciwko Francji nie będzie w pełni wykonany.
- 3) Republika Francuska jest zobowiązana do zapłaty na rzecz Komisji, na rachunek „Dochody własne Wspólnoty Europejskiej”, ryczałtu w kwocie 20 000 000 euro.
- 4) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 247 z 12.10.2002

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 2 czerwca 2005 r.

w sprawie C-378/02: Waterschap Zeeuws Vlaanderen przeciwko Staatssecretaris van Financiën (wniosek Hoge Raad o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Podatek VAT — Dobro inwestycyjne nabyte przez podmiot prawa publicznego — Władza publiczna — Transakcja dokonana przez podmiot działający w charakterze podatnika i transakcja dokonana przez podmiot niedziałający w charakterze podatnika — Prawo do odliczenia i do korekty)

(2005/C 217/07)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-378/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad (Niderlandy) postanowieniem z dnia 18 października 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 października 2002 r., w postępowaniu **Waterschap Zeeuws Vlaanderen** przeciwko **Staatssecretaris van Financiën**, Trybunał (trzecia izba) w składzie: A. Rosas,

prezes izby, J.-P. Puissechet, S. von Bahr (sprawozdawca), J. Malenovský i U. Løhmus, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 2 czerwca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Podmiot prawa publicznego, który nabywa dobro inwestycyjne jako władza publiczna, w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit pierwszy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, a zatem nie działając w charakterze podatnika i który następnie sprzedaje to dobro działając w charakterze podatnika, nie korzysta w zakresie tej sprzedaży z prawa do dokonania korekty na podstawie art. 20 tej dyrektywy na potrzeby odliczenia naliczonego podatku VAT zapłaconego przy nabyciu tego dobra.

(¹) Dz.U. C 7 z 11.1.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 7 lipca 2005 r.

w sprawie C-418/02 Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG (¹) (wniosek Bundespatentgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Znaki usługowe — Rejestracja — Usługi świadczone w ramach handlu detalicznego — Wskazanie zakresu usług — Podobieństwo między przedmiotowymi usługami a towarami i innymi usługami)

(2005/C 217/08)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-418/02, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) postanowieniem z dnia 15 października 2002 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 20 listopada 2002 r., w postępowaniu: **Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, N. Colneric i J. N. Cunha Rodrigues sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M. Múgica Arzamendi, główny administrator, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Pojęcie „usługi” występujące w pierwszej dyrektywie Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, w szczególności w jej art. 2, obejmuje usługi świadczone w ramach handlu detalicznego towarami.

2) Dla celów rejestracji znaku towarowego w odniesieniu do takich usług nie jest konieczne dokładne określenie przedmiotowej usługi lub usług. Jest ono natomiast niezbędne w odniesieniu do towarów lub typów towarów, których dotyczą te usługi.

(¹) Dz.U. C 19 z 25.01.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 14 lipca 2005 r.

w sprawie C-135/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Uregulowanie wspólnotowe w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych — Ustawodawstwo krajowe zezwalające na użycie oznaczenia „bio” w stosunku do produktów nie pochodzących z ekologicznej produkcji)

(2005/C 217/09)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-107/04 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 26 marca 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: G. Berscheid, B. Doherty i F. Jimeno Fernandez, jak również S. Pardo Quintillán) przeciwko Królestwu Hiszpanii (pełnomocnicy: N. Díaz Abad i E. Braquehais Conesa), Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 14 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 7 lipca 2005 r.

w sprawie C-147/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Artykuły 12 WE, 149 WE i 150 WE — Przesłanki dostępu do kształcenia na poziomie uniwersyteckim — Dyskryminacja)

(2005/C 217/10)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-147/03 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 31 marca 2003 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: W. Bogensberger i D. Martin), popierana przez **Republikę Finlandii**, (pełnomocnicy: A. Guimaraes-Purokoski i T. Pynnä) przeciwko **Republice Austrii**, (pełnomocnicy: H. Dossi, E. Riedl, C. Ruhs i H. Kasparovsky), Trybunał (druga izba), w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes piątej izby pełniący obowiązki prezesa drugiej izby, C. Gulmann, J. Makarczyk (sprawozdawca), P. Kūris i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 7 lipca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Republika Austrii, nie podejmując kroków niezbędnych w celu zagwarantowania osobom posiadającym dyplom ukończenia szkoły średniej uzyskany w innych Państwach Członkowskich dostępu do kształcenia na poziomie wyższym i uniwersyteckim w tym państwie na takich samych warunkach jak osobom posiadającym dyplom ukończenia szkoły średniej uzyskany w Austrii, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 12 WE, 149 WE i 150 WE.